

**ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ
СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ**

В'язовий Сергій Михайлович
Науковий керівник доц. Шевченко В.І.
Харківський навчально-науковий інститут ДВНЗ
«Університет банківської справи»

Підготовка студентів до вільного володіння іноземною мовою є важливим завданням, яке сьогодні постає перед вищими навчальними закладами. Формування такого фахівця дедалі більше пов'язується з глибоким опануванням, як рідної, так і іноземної мови, що є однією із складових професійної культури та компетентності майбутнього вчителя. Тому на мою думку тема мого дослідження є актуальною.

Реформування системи вітчизняної вищої освіти та науки потребує перегляду й оновлення цілей, принципів, змісту навчання, методів викладання, форм контролю та критеріїв оцінювання. Розвиток професійної досконалості, що забезпечить появу висококваліфікованих фахівців на українському та міжнародному ринку праці, робить вивчення іноземної мови неодмінним компонентом системи освіти майбутнього фахівця.

Іноземна мова є реальним і ефективним засобом спілкування. Для того, щоб вона стала повноцінним засобом спілкування, людині необхідно як можна глибше вивчити Батьківщину, світ мови, що вивчається. В основі мовних структур лежать структури соціокультурні; мова повинна вивчатися в нерозривній єдності зі світом і культурою народів, що нею говорять, оскільки національно-специфічні особливості різних компонентів культур-комунікантів можуть ускладнити процес міжкультурного і професійного спілкування, а їх знання – полегшити його.

Компетентність – це якість особистості, яка завершила освіту певного ступеня, що виражається в готовності (здібності) на її основі до успішної (продуктивної ефективної діяльності) з урахуванням її соціальної значущості і соціальних рис, які з нею пов'язані. Залежно від того, з яких позицій буде побудована модель випускника, види компетенції можуть бути різні.

Комунікативна компетентність передбачає: уміння прогнозувати конфлікти та вирішувати їх; співпрацю, толерантність, пошану і прийняття Іншого (раса, національність, релігія, статус, роль, стать); соціальну мобільність; досвід і готовність взаємодіяти з іншими людьми, співробітничати в групі; здатність знаходити рішення, адекватні певним ситуаціям, регулювати інтерперсональну взаємодію.

Формування комунікативної компетентності особистості є важливою складовою актуальної проблеми формування соціальних компетентностей, рішення якої має важливе значення як для кожної конкретної людини, так і для сучасного суспільства в цілому.

Все більше у науковому світі зростає інтерес до процесу оволодіння іноземними мовами як засобу комунікації, оскільки "комунікація завжди припускає обмін думками, обмін інформацією, іншими словами, таке спілкування, яке задовольняє практичним і теоретичним запитам людини в процесі її трудової та соціальної діяльності".

Іншомовна комунікативна культура – це знання про всі сфери життя країни, мова якої вивчається, є результатом оволодіння знаннями про культурну різноманітність навколишнього світу країн різних мов і про взаємовідносини між культурами у сучасному полікультурному світі, а також формування активної життєвої позиції й уміння взаємодіяти з представниками різних країн і культур. Завдання процесу вивчення іноземної мови як засобу спілкування нерозривно пов'язані із завданнями вивчення громадського і культурного життя країн і народів, що говорять цією мовою.

Знання іноземної мови, сформованість іншомовної компетенції дозволяє широко охопити проблеми соціально-гуманітарної та професійної підготовки студента, розширити діапазон його комунікативної компетенції в цих предметних областях, ефективно вирішувати виробничі завдання. Володіння іноземною мовою (або мовами) дозволяє поліпшити якість спілкування між європейцями, що приводить до ефективнішої співпраці, налагодження особистих контактів. Все це дозволяє на більш високому рівні розуміти один одного, вивчати культуру країни мови, що вивчається.

З вище зазначеного можна зробити висновок, що ефективне формування комунікативної компетенції у студентської молоді доцільно забезпечувати шляхом залучення їх до спеціально організованої, духовно насиченої навчально-виховної та творчої суспільно значущої діяльності у процесі вивчення іноземної мови (за професійним спрямуванням). При цьому вплив іншомовної комунікативної культури відіграє важливу роль у процесі формування професійних навичок майбутніх банкірів. Адже іноземна (англійська) мова посідає перше місце серед інших мов, що вивчаються в Європі та й в усьому світі загалом, і тому вона є важливим засобом комунікації для майбутніх фахівців.

Література

- 1.Безкоровайна О.В. Актуальні аспекти комунікативної компетенції студентів ВНЗ / О.В. Безкоровайна, Л.В. Мороз // Наукові записки. – Серія : філологічна. – Острог : Вид. нац. унів. «Острозька академія». – Вип. 25. – 2012. – С. 142-145.
- 2.Вікторова Л.В. Іншомовна підготовка студентів ВНЗ : оцінювання сформованості комунікативної компетентності [Електронний ресурс] / Л.В. Вікторова // Проблеми сучасної педагогічної освіти : педагогіка і психологія. – Ялта, 2010. – Вид. 26 (Ч.1). – Режим доступу : www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/pspo/2010_26_1/Viktor94.pdf.
- 3.Тинкалюк О.В. Сутність і структура іншомовної комунікативної компетенції студентів немовних спеціальностей вищих навчальних закладів / О.В. Тинкалюк // Вісник Львівського університету. – Серія : педагогічна. – Львів, 2008. – Вид. 24. – С. 53-63.